

Toekomst?

Vorige week werden wij opgeschrikt door de vreselijke beelden van de verwoestingen van de aardbeving in Syrië en Turkije. Je krijgt de beelden van de enorme puinhopen en de ontredderde mensen niet van je netvlies. Ouders verloren hun kinderen, kinderen hun ouders. Mensen raakten alles kwijt. Niet alleen hun eigen dak boven het hoofd, maar ook het ziekenhuis, de school en de mogelijkheid om in hun directe levensonderhoud te voorzien. Het afgrijselijke nieuws over de aardbeving komt niet alleen. De oorlog in Oekraïne duurt al een jaar en er lijkt voorlopig geen einde aan te komen. Naast de dagelijkse pijn en het lijden door verlies van dierbaren, is er veel verdriet over het verlies van de toekomst. Het zal jaren duren voordat mensen in Syrië, Turkije én Oekraïne weer over een toekomst kunnen nadenken.

Hoe anders is dat in onze gemeente. In het gemeentehuis wordt iedere dag gewerkt aan de toekomst. De wens om vooruitgang te boeken zit diep in ons mensen. Wij kunnen ons niet voorstellen hoe het is om alles te verliezen en helemaal opnieuw te moeten beginnen. Dat besef dwingt tot bescheidenheid en dankbaarheid. Maar ook tot actie; hulp bieden waar we kunnen. Veel mensen komen in actie. Dat is hoopvol. Als u ondersteuning van de gemeente kunt gebruiken, laat dat ons weten. Elke bijdrage is een stapje dichterbij een hoopvolle toekomst.